

13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων (†251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν (†1795), Μελετίου (Πηγᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (†1601).

ᾠχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Ϛ'.

(τυπικὸν 11ης Ὀκτ. §§ 1-3).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. δ' Ϛ' Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η

μιν ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο

μα τι Κυ υ ρι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. δ' Ϛ' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα τε
ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
γη σας πο λυ ευσπλα γχνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον
θα να τον σκυ λε ευσας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη
πα ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την
φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
σαν σε Θε ο το ο κον προ σβευ ου σαν υ περ η μων

και σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πάλιν Γα ρ

Aνεστης εκ νε κρων η ζω η των α α παν
των και αγ γε λος φω τος ται σγυ ναι ξιν ε ε βο α
παν σα σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις εν αγ γε ε
λι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουουσαι ο τι α νε
στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας
σωσαι ως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ᾠχος πάλιν Νη ρ

Aνα στα ας εκ του τα α φου ως α λη θως
ταις ο σι ι αις προ σε ε τα ξας γυ ναι ξι κη ρυ
υ ξαι την ε γε ρσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο
μαι ος ο Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν

τω τα φω ο ρων κα τε πλη ττε το ⁶ ο θεν και κα τει δε ε

τα ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω

μα τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε

βο η η σε ²² δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω

ζεις απ αν τας Σω ω τηρ η η μων ²² του Πα τρος γαρ υ

πα αρχεις α πα αυ γα α σμα ²²

Και νυν. Θεοτοχίον.

Tην ου ρα α νι ον πυ υ λην και κι βω τον ²²

το πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη ²² νε

φε ε λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον

λο γι κον Πα ρα δει σον της Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι

κου με νης πα α σης το με γα κει μη λι ον ⁶ ο τι σω

τη ρι α α εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο

ο σμω και α φε σις των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι

α του το βο ω ω μεν αυ τη ²² πρε σβευ ε τω σω Υι

ω και Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α

σθαι τοις ευ σε βωςπροσκυ νου ου σι τον πα να α γι ον
το ο κο ον σου

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ρ

A ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι
σα α ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε
κυ λι ι σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ
με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
μα θη ταις σου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η
ζω η των α πα αν των και δι ε λυ θη τα δε σμα του
θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι
Δόξα

T α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι
σα α σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η
κου ου ον παυ σα σθε των δα κρυ ων και αν τι λυ πης
χα ραν κο ο μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο
τι α νε στη Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο

κη σας σωσαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων ^ρ₂
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος ^ρ₂ η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων ^ρ₂ την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
τε ρανου ρα νων α πει ει ρ γα σα α το ^ρ₂ ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι ^ρ₂

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣᾿β̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^ν₂₂ δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ₉
Των α γγε λων ο δη η η μος ^ν₂₂ κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε²² ε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²² την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα²² και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ⁹

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ

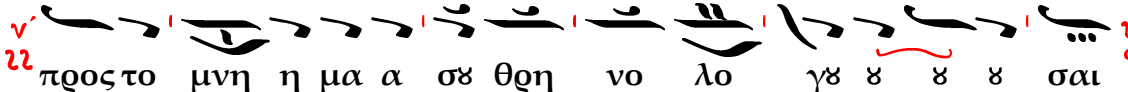
μεις τον τα α φον και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ

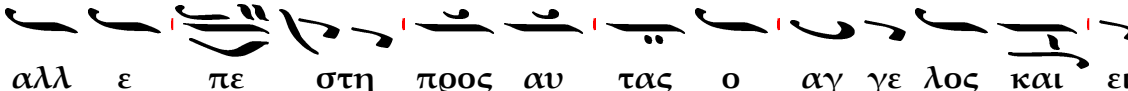
γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

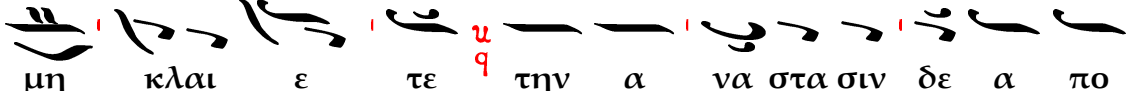
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

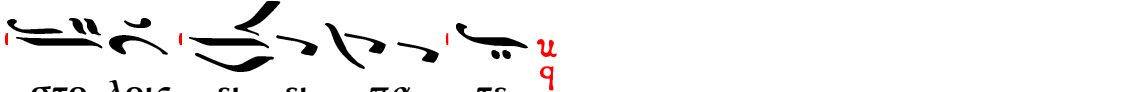
Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

22 **π**ροστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γη ς ς ς ς σαι ^u₉

 αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

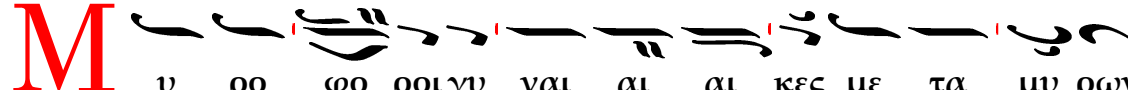
 ει ει ει πε ²² θρη νθ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

 μη κλαι ε τε ^u₉ την α να στα σιν δε α πο

 στο λοις ει ει πα τε ^u₉

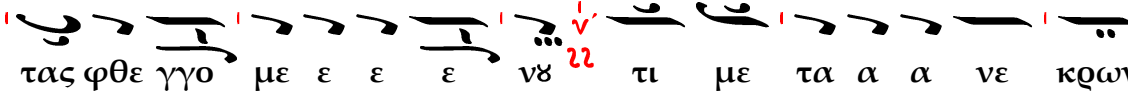
E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

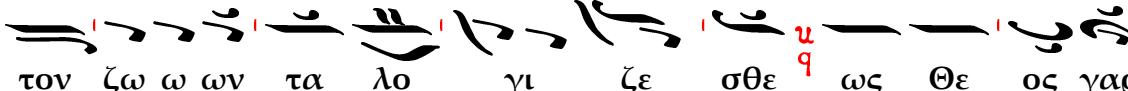
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

M υ ρο φο ροιγυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

 ελ θη ς ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω

 ω ω ω τερ ^u₉ ε νη χων το αγ γε ε ε λθ προς αυ

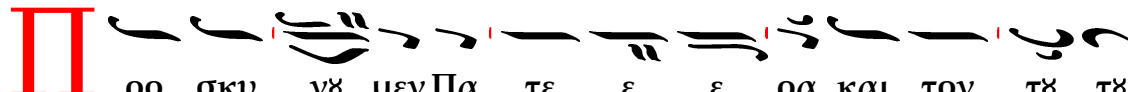
 τας φθε γγο με ε ε ε νθ ²² τι με τα α α νε κρων

 τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ^u₉ ως Θε ος γαρ

 ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

 Πνευ μα τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ

Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τες αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρκω θει εις θε ος και α αν θρω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι α ²² Α λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο
 ο ος ^{u q}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\lambda\acute{\eta}$ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^{u q}

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^{u q} τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^{u q}

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ²² ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^{u q} ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Mυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'} και Α γι ω Πνευ μα τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Πα ρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μα ρ τι ας ^υ₉ χα ρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'} ₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σα ρ κω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'} ₂₂ Α λλη λθ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'} ₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^u ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Νη ς

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει
 ρα ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν
 σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^v ₂₂

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
 πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος
 αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων ^v ₂₂

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι ^Δ ₂₂ και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας των αι
 ω νων α μην ^v ₂₂

A γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ
το ο και τω λο γω

Ἀντίφωνον Β'

H καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον

E πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει
ει και κο λα σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν
ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο να ρ

χει το θει ον ^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχες κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρης με α
πο των εν θεν δε ^ν_{δλ}

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων ^ν_{δλ}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ^{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω νας των αι
ω νων α μην ^ν_{δλ}

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν ^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κεινα δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γοσ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τσ το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον
κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἄνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α
 ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α
 α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι - θ

α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν 5'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβροβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *

Σταυρόν γάρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σ^Δ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σ^ε ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μ^ε

Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μ^Δ και α πο της α μαρ τι ας μ^ε κα θα ρισον
με^ε

Οτι την α νο μι αν μ^Δ ε γω γι νω σκω^ε και
η α μαρ τι α μ^ε ε νω πι ον μ^ε ε στι δι α παν
τος^Δ

Σοι μο νω η η μαρ τον^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ^ε ε ποι οι η σα^ε ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ^ε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε^ε

Ιδ^ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δσ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σε ς ς ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μη και πασαςτας ανομινας μη εξαλει

ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σα και ασε
βεις επι σε επιστρεψωσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριᾶς μαγαλιᾶσεται ἡ γλῶσσα μετὴν
δι και ο συνησθ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα ναγγελει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ εδοκησεις

Ηυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον
καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην
ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια σθ
την Σιων και οικοδομηθη τα τειχη Ιερσ
σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφαν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο θεος

χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

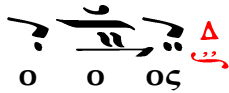
Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναστων αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἅγιος Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'
καὶ ὁ τῶν ἁγίων Πατέρων (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. Ἅγιος Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠδὴ πλ. δ'. Ἅγιος εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἅγιος Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ἕκδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἕκδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεῖζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἕβδομος· δημιουργίας καὶ γάρ, τῆς

τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν, ἡ παντελὴς κατάπαυσις, εἰς ἑβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἰρέσεων, λήξις εἰς ἰσάριθμον Σύνοδον.

Δόξα.

Νενικηκῶς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρῖν, ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἴθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων· καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήσχυνε, τοὺς Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς, Παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον· προσκυνοῦμέν τε τούτου, στηλογραφοῦντες τὴν μὀρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκὸς σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆι γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῶν πατέρων.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀρράγαθὴν Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτήν, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχριστοῦ μοίρας, τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθαίρει θολερροῦς, καὶ βορβορώδεις χειμάρρους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, καὶ διψῶντα τὸν λαόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορέννουσι, τῶν διδασχῶν τοῖς ρεῖθροις, ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Δόξα.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν, χριστιανοκατηγόρων, συνδρομῇ τῶν φιλοχρίστων ἐβδόμη, ἐν τῇ πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν, ἧς βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄπας ἀπέστω δυσσεβῆς, ὁ τὴν εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου καὶ ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστόν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἄπαυστα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τῶν πατέρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι· τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν βλασφημῶν γλωσσάλων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομήτορ ἀγνή· ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σέ, καὶ μὴ προσκυνούντων σε· θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἰρέσεων πάσας· γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις, πρεσβείαις σου Ὁρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν αἰεὶ, πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὀρῶντες, πιστεύωμεν, ἄπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν, γνωρίζοντες σαφῶς τὴν προᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθληταῖς τε καὶ μάρτυσι, δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης. (†251)

Στίχ. Κάρπω, Παπύλω, τοῖς Θεοῦ καρποῖς δύο,
Πᾶς πυλεὼν τμηθεῖσιν ἠνοίγη πόλου.

Ἀγαθόδωρον δωρεῶν πληθὺς μένει,
Πρὸς πληθὺν ἀθλήσαντα δεινῶν μαστίγων.

Οὐκ ἐμποδῶν σοι, μάρτυς Ἀγαθονίκη,
Τὸ θῆλυ πρὸς τὸ θεῖον ἐκ ξίφους τέλος.

Κάρπον σὺν Παπύλῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανε χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φλωρεντίου ἐν Θεσσαλονίκῃ. (β' αἰ.)

Στίχ. ὦ θάρσος οἶον Μάρτυρος Φλωρεντίου!
Πρὸς τὴν φλόγα τρέχοντος, ὥσπερ πρὸς δρόσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μαρτυρόχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διοκλητιανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Διοσκόρου. (†288)

Στίχ. Τμηθεῖς ὁ Διόσκορος αἰσχύνει Δία,
Τὸν μὴ λαβόντα ψυχαπωλείας κόρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀντιγόνου, διὰ πυρὸς τελειωθέντος.

Στίχ. Τεθνήξομαί σοι τῆς ἐκεῖθεν, Χριστέ μου,
Τὴν ὧδε καῦσιν Ἀντίγονος προκρίνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δύο Παῖδες ἐν πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Νῦν ὑπὲρ Χριστοῦ ἅγιοι δύο παῖδες
ὕμνοις συμφῶνις, τιμάσθωσαν ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βενιαμὶν τοῦ

Διακόνου τοῦ ἐν Περσίᾳ. (†421-424)

Στίχ. Βενιαμὶν πρόβατον ὦν, ἀλλ' οὐ λύκος,
Ἄρπαξι λύκοις θύεται, ἀλλ' οὐ θύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα Πατρικίου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ ἐν Παφλαγονίᾳ. (†838)

Στίχ. Θλίψεις ὑποστάς εἰκόνων θείων χάριν,
Χαίρειν χαρὰν Νικήτας, οἶαν οἱ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν Λακεδαιμονίᾳ (Demenna) τῆς Σικελίας. (†984)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστου, Ἰανουαρίου καὶ Μαρτιάλῃ τῶν ἐν Κορδοῦῃ (Cordoba) τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, τῶν ἐπικληθέντων «οἱ τρεῖς στέφανοι τῆς Κορδοῦης». (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φυνκάνης (Fyncana) καὶ Φυνδόκης (Fyndoca), τῶν ἐν Σκωτίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βεναντίου (Venantius), ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μαρτίνου ἐν Τουρώνῃ (Tours) Γαλλίας, τοῦ ὁμολογητοῦ. (τέλη ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ρωμύλου ἐπισκόπου Γενόας (Genoa) ἐν Ἰταλίᾳ. (†641)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βερθοάλδου (Berthoald), πέμπτου ἐπισκόπου Καμαράκου (Camaracum, Cambrai-Arras) ἐν Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κομγάνου (Comgan), ἡγουμένου τοῦ Λόχαλς (Lochalsh) ἐν Σκωτίᾳ. (η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σιμβέρτου (Simpert), ἐπισκόπου Ἀουσβέργης (Augsburg) ἐν Γερμανίᾳ. (†809)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεράλδου, κόμητος Αὐρηλιακοῦ ἐν Γαλλίᾳ, ἰδρυτοῦ ἐκεῖσε ἐκκλησίας καὶ μονῆς. (†909)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Κολομάνου (Coloman), Ἰρλανδοῦ προσκυνητοῦ τῶν ἁγίων τόπων, βασιανισθέντος καὶ ἀπαγχονισθέντος ἐν Στοκεράου (Stockerau), πλησίον τῆς Βιέννης ἐν Αὐστρίᾳ. (†1012)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ῥεγιμβάλδου (Regimbald), ἐπισκόπου Σπίρας (Speyer) ἐν Γερμανίᾳ. (†1039)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου τῆς μονῆς Χαματούρα ἐν Λιβάνῳ. (τέλη ιγ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενιαμὶν τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ιδ' αἰ.)

Στίχ. Πτωχείαν ἔλλογον ἀσκήσας ἐνθάδε,
Βενιαμίν, ἐφεῦρες τὸν Μαργαρίτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Α΄ τοῦ ἐπικαλουμένου Πηγᾶ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας. (†1601)

Στίχ. Χεῖλη πλησιάσας Πηγῇ τῆς Σοφίας,
Μελέτιος γέγονε πηγὴ Σοφίας.

Ἡ ἁγία Νεομάρτυς Χρυσῆ, ἡ ἀθλήσασα ἐν τινι χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν (Ἐδέσσης), τῷ καλουμένῳ Σλάτενα, ἐν ἔτει ,αωϞε΄ (1795), μεληδὸν κατακοπεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν ταῖς βασάνοις χρυσὸς οἶον καμίνῳ,
Χρυσῆ ἐδείχθη ἡγλαῖσμη ὅλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, μητροπολίτου Χκονδιδίου (Chkondidi), ἐν τῇ μονῇ Μαρτβίλι (Martvili) ἐν Γεωργίᾳ, καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου ἱερομονάχου, τοῦ Γέροντος. (†1815)

*

[ΤΟΠΙΚΑ]

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δευτέρα Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ματθαίου τοῦ Ἀκτῆμονος, τοῦ ἐν Σινᾶ διαλάμφαντος, ἐκ Σικυῶνος δὲ καταγομένου, ἦτοι ἐκ τῆς κώμης τῆς νῦν ἐπιλεγομένης Βασιλικὸν Κορινθίας.

Στίχ. Μύρω τιμαλφεῖ, Ματθαῖε, ἀκτησίας,
Μέτοχος ὤφθης τῆς Μωσέως εὐκλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δευτέρα Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἀφρικῇ διαλαμφάντων Ἁγίων.

Στίχ. Ἀφρικὴν ἡλλοιώσατε ὑμῶν πόνοις,
Ἀπόστολοι, Ὅσιοι καὶ Ἀθλοφόροι.

Ἀφρικὴν ἡγίασε χορὸς Ἁγίων
Ἦν καὶ περισκέπει ἀκλινῶς ὑψόθεν.

Τῇ δευτέρα ὡσαύτως Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου, πανήγυρις ἐξαίρετος ἐν Ναυπάκτῳ τελεῖται εἰς εὐγνώμονα τιμὴν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, Θεοτόκου Μαρίας, τῆς ἐπιλεγομένης Ναυπακτιωτίσσης, ὡς προξενησάσης μεγίστην σωτηρίαν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ τῷ Γένει τῶν Χριστιανῶν, ἐν ἔτει ,αφοα΄ (1571).

Στίχ. Ναυπακτίων παῖδες τῆς Ἁγνῆς εἰκόνι,
Προστρέχοντες πόνων λυτροῦνται παντοίων.

ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ μακαρίων τξε΄ (365) Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς καὶ ἁγίας εἰκόνας

διαβαλόντων καὶ καθαιρεσάντων.

Στίχ. Ὑπέρμαχοι σοί, τοῖς λόγων ὄπλοις, Λόγε,

Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαστῶν εἰκόνων.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{B8} νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι ^{Πα} φαι δρω σπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ^{B8} ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
^Δ η ζω σα και αφ θο νος πη γη ^Δ θι α σον συ γκρο
τη σαν τας ^M πνευ μα τι κον στε ^{Πα} ρε ω ω σον ^{B8} και εν
τη θει α δο ξη σα ^Δ στε φα νων ^Δ δο ξης α ξι ω
σον

ὠδὴ δ'

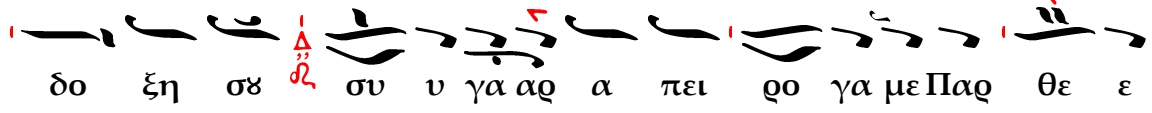
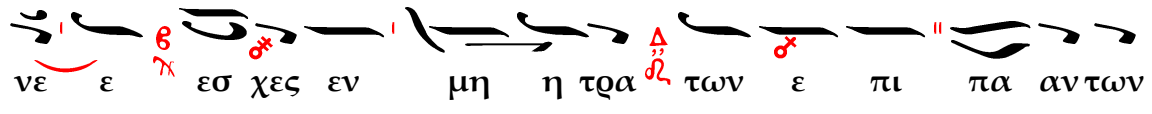
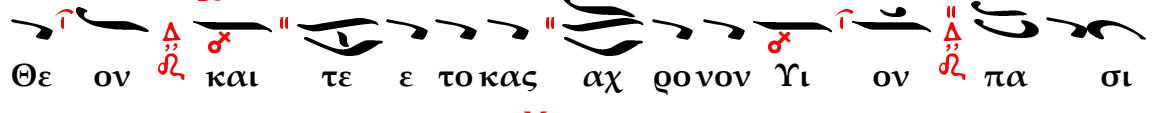
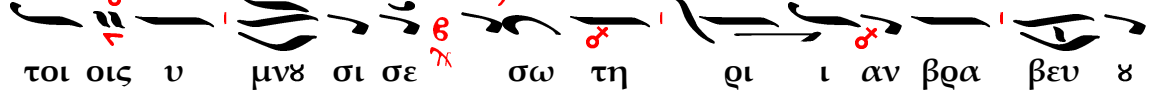
T ^{B8} ην α νε ξι χνι α σον ^M θει αν βᾶ λην ^{B8} της

 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σθ τθ υ ψι

 στθ ο ο προ φητης Αβ βα κθμ κα τα νο ων ε

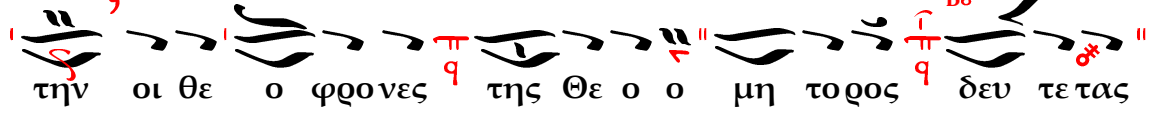
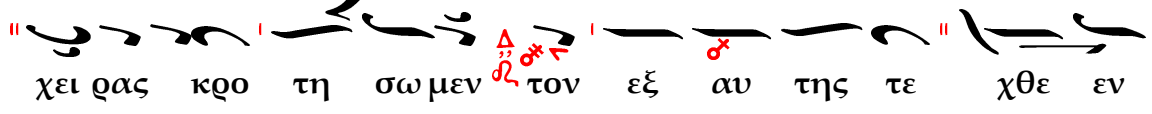

 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

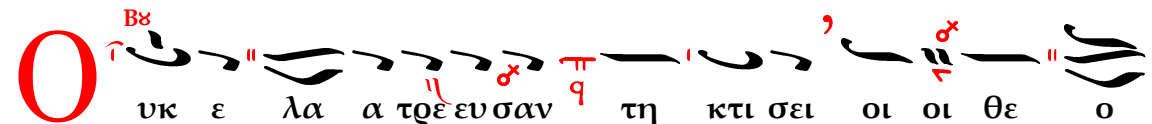

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

 δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων

 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

 τοι οις υ μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ θ

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας

 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σ αν τον Κυ ρι ο ο ν υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
 τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον

και η γαλι α σε το πνευμα μα ε πι τω

θε ω ω τω ω σω τη ρι μη

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τει δε γαρ α πο τει νυν μα

κα ρι ς σι με πασαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τει και

το ελεος αυτες εις γενεαν και γενεαν
αντοις φοβου μενοι αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

Eποιησε κρατος εν βραχιονι αυτης
διεσκορπισεν υπερηφανα διανοια καρδια αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

Kαθειλε δυναστας αποθρονων και υψωση ταπεινωσεν αυτων
πεινωντας ενεπλησεν αγα

θω ων και πλτ εν τας εξα πε στει λε κε
ν8 ς5

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χθ μενος Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρθ σα τα ι ε

 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος

 και βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Τῶν ἁγίων πατέρων ἐκ τοῦ Μηναίου.

Π α τε ρες ς ρα νο ο φρο νες οι Συ νο δω
ω ε βδο μη συν α θροι σθε εν τες δε ε η σιν εκ
τε νη τη η Τρι α δι προ σα ξα τε τς ς ρυ
σθη η ναι εκ πα ση ης αι ρε ε σε ε ως
και κρι σε ως αι ω νι ι ς βα σι λει ας τε ε
τυ χειν ς ρα νων τς την υ μων συ να ξιν
θει α αν υ μνη τας

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Π ρε σβει αις υ περ α α γα θε Κυ ρι ε τη
ης Μη τρος σ και των εν ε πτα συ νο ο δοις
α θροι σθεν τω ων Πα τε ρων την Εκ κλη σι
ι αν στη η ρι ξον και την πι στιν κρα α τυ υ
νον και ς ρα νων βα σι λει ει ας δει ξον παν
τας κοι οι νω νς ο ταν ελ θης ε πι γης
τς κρι ναι πα σα αν την κτι σιν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλ' Νη ς

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον^{υδ} αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων^{υδ} αι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω^{υδ}

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του^{υδ} αι νει ει ει τε
 α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
 του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω^{υδ}

^χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον^χ
 δο ξα αυ τη ε
 σται πα α σι τοις ο σι οισ αυ τ^{υδ}

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε
 ε στης υ πο Πι λα του κρι νο μενος^{υδ} αλλ ουκ α πε λει
 φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με
 νος^{υδ} και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιρμων και φι λα ανθρωω πως

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ
αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τῃ

Κυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες α φθαρ

σι ανται ψυ χαι αις η η μων

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νη σαυ τῃ

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας φοιττει ει

γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα

φηνσουκαιτην ε ε γε ερ σιν

Αινεΐτε αυτον εν ἡχώ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων πατέρων.

ᾠχος πλ. β'. ᾠλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ᾠλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ᾠλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. ζ'. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, οἱ

χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. η΄. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπειρίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Τῶν πατέρων.

ᾠχος πᾶσι Νη ς

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Των α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ
των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α
τώ ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και
Υι υι ου και Πνευ μα το ος Α α α γι ι ι
ου μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ο γ μα
α τι σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το
μυ στη η ρι ι ον της θε ο ὀ ο ο λο ο γι
ι ι ας τρα νως πα α ρε δω ω κε τη η Εκ κλη

η η σι ι ι ι α ουσ ευ φη μουντες ε εν πι
 ι ι σται ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με
 ε εν λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο ον
 τες ω θει ει ει ει α πα α α α α
 ρε ε ε ε ε ε εμ βο ο ο πα ρεμβο ο λη
 η η η η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται
 πα ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
 α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ υ φω ω
 λιε ε πο λυ υ φω ω ω τοι τε νο η τε ς
 ς ς στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω ω μα
 α α α α α α α τος της μυ υ στι κη η ης
 Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω ων
 α κα α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υ ρο γοι
 τα μυ ρι ι ρι ι ι πνο ο ο α α Α α
 α α αν θη του πα α ρα α α δει ει
 ει ει ει ει σου τα πα γχυ υ σα στο μα α τα

Νη
 Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γϝ Νι και ας
 το ο ο ο καυ χη η μα οι κϝ με νη ης α α
 Δι
 γλα α α α α α α α ι σμα εκ τε νως
 Νη
 πρε σβε ε ευ σα α α α τε υ πε ερ των ψυ
 χω ω ω ων η η η η μων
 Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϝ εκ σϝ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα σ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τους αι ω να σ α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μα σ κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη ηθης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι ημαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. ᾠχ

A α α γι ι ος ο θε ε ε ο ος

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α ας

Ἦχος πδ Νη ρ

A να στα ας εκ τς μνη ματος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τς α δδ ε λυσας το κα τα κριμα τς

θα να τς Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τς εχ

θρσ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α

πο στο λοις σς ε ξα πε στει λας αυ τς ε πι ι το κη

ρυγμα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χεσ τη

οι κς με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεε

σωσον ἡμας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεε

σωσον ἡμας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεε

σωσον ἡμας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
Δόξα Πατρί και Υιῷ και Ἄγιῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Ἄ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η
μων Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος πδζ Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
 κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η
 μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

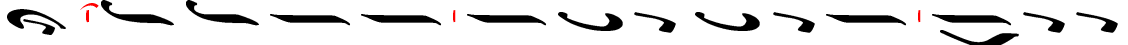
Τῶν πατέρων.

ᾠχος πδζ Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε
 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα τε

 ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των

 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη

 γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

A γι οι A ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου

 σα α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε

 ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς τῶν ἁγίων πατέρων.

Προκείμενον ζήτηι τῇ ἀ΄ Κυριακῇ νηστειῶν,

Ἀλληλουῖα τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ΄ Νη ς

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ο Θεος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σ

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε ο Θεος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ι ι ε ρ σα λη μ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 8-15)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἄρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς λγ').

Ἦχος Δι

Α λλη η λ ς ι ι α Α λλη η λ ς ς
 ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
 λ ς ς ς ς ι ι ι ι α
Ε κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος

ει ση κσσεναυ των και εκ πα σων των θλι ι ψεων

αυ των ερ ρυ υ σα α το α αυ τς

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι α

E γγυς Κυ ρι ος τοις συν τε τρι μμε νοις την καρ

δι αν και τς τα πει νς τω πνε ευ μα α τι

σω ω ω ω σει

A λλη η λσ ι ι α A λλη η λσ σ

σ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λσ σ σ σ σ ι ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ.

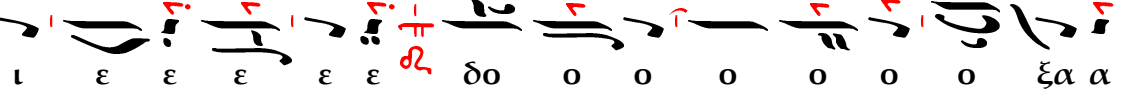

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ἡ 5-15).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὁ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ

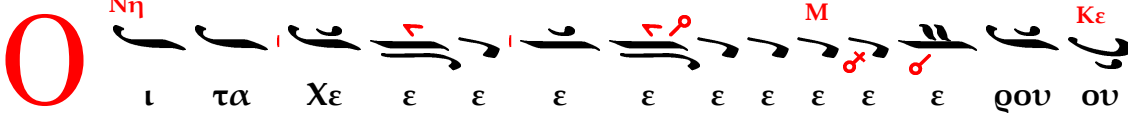
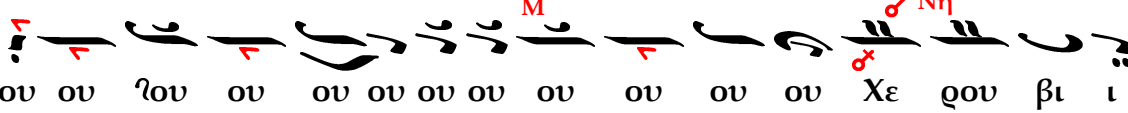
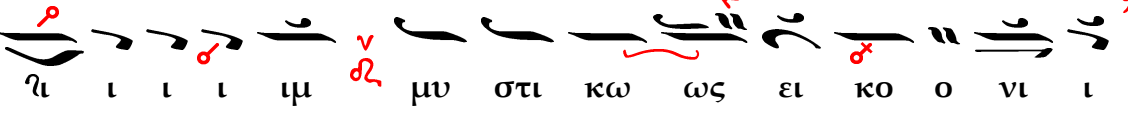

ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὸν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπóρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσι, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦχος ἰζ' Δι.σ

 ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι ^Δ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

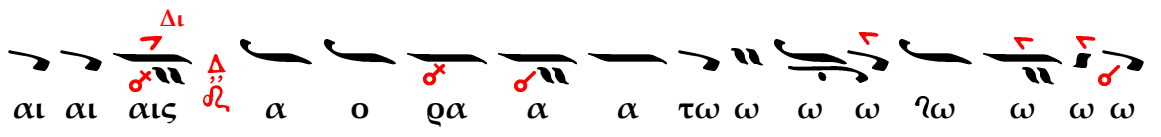
Ἦχος πδ' Νη

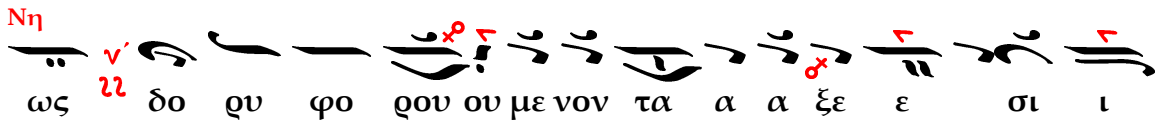

^{Νη} Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου βι ι

 η ι ι ι ι μ μ στι κω ως ει κο ο νι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο

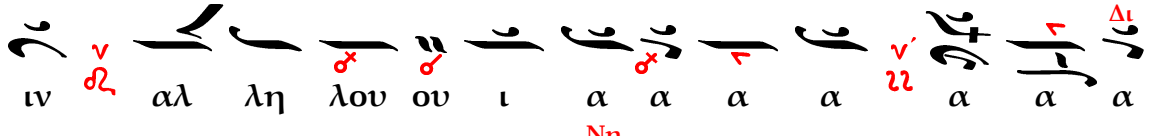
νι ι ι ζον τε ε λε ε ε ε ες και αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο
 ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι χι ι ι ι ι α α α α α α α α
 χα α α α α λε τρι ι α α α α α α δι ι
 τον τρι σα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α γι ι ι ο ον υ μνο ον
 προ ο σα α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τες πα α
 α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην α πο θω ω
 ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α α με ε ε ρι ι
 ι ι ι ι ι ι ι μναν
Ω ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Βα α
 α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α α α α α των ο ο ο ο ο ο ο

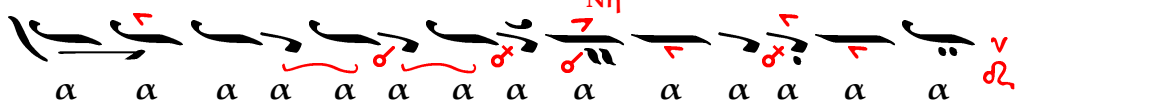

 λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

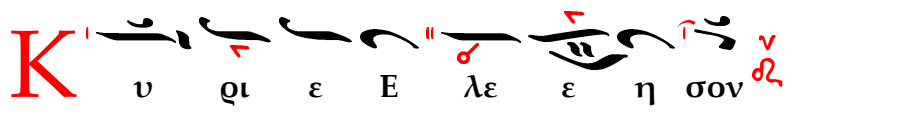

 αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω ω ω ω

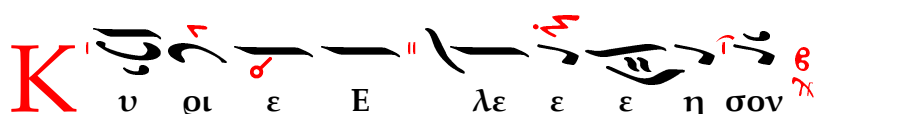

 ως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι ι

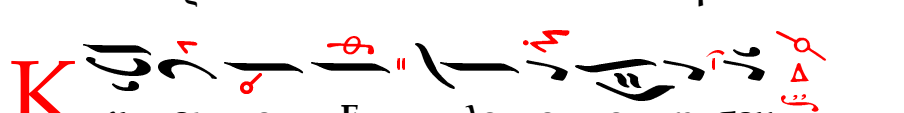

 ιν αλ λη λου ου ι α α α α α α

 α α α α α α α α α α α

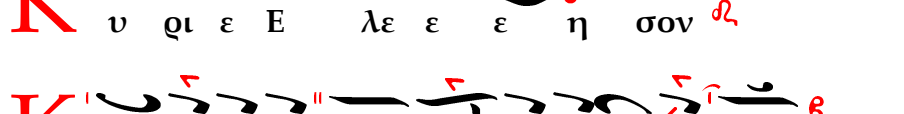
Ἦχος πδ' Νη

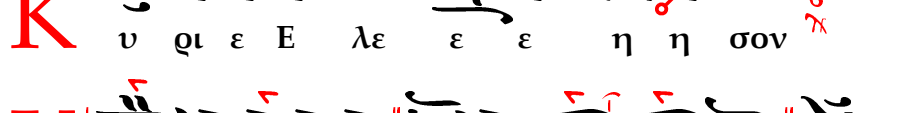

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

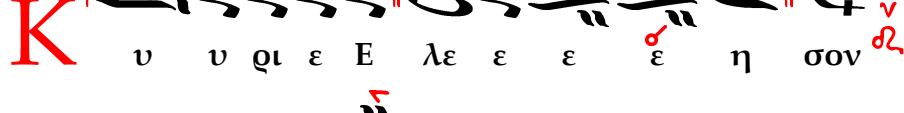

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

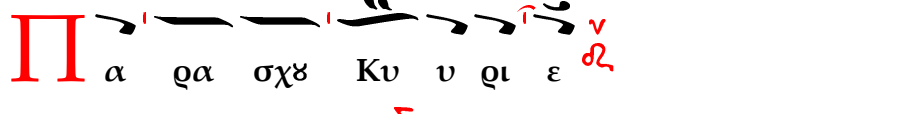

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

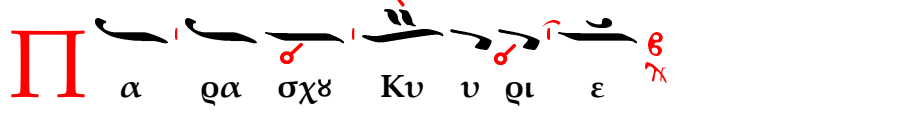

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

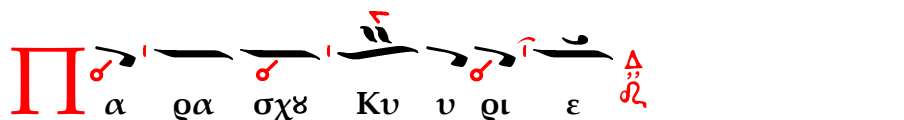

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ ₂

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^θ _λ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν ₂

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν ₂

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν ₂

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^λ ₂ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν ₂₂ Κυ ρι ος ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν ₂₂ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ϑη ης μϑ ^ν ₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν ₂₂

Κυ ρι ο ος ϑε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ ^ν ₂₂ και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ

ϑ και αι αι αι ρυ υ υ ϑη η η ης μϑ ^ν ₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
 Τρι α δα ο μο ο υ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε
 ε σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
βα ωθ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η
της δο ξης σ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις²² ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ς²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι
σοις²²

A α α μη η η η ην²² ή ἄλλως

A α α α μη η η η ην²²

A α α α μη η η η η η η η η ην²²

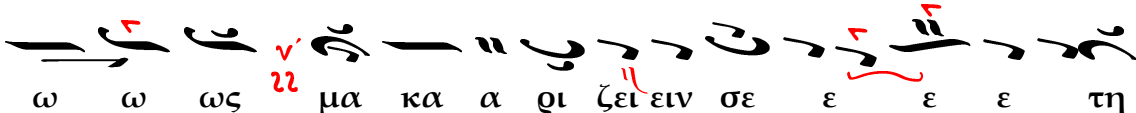
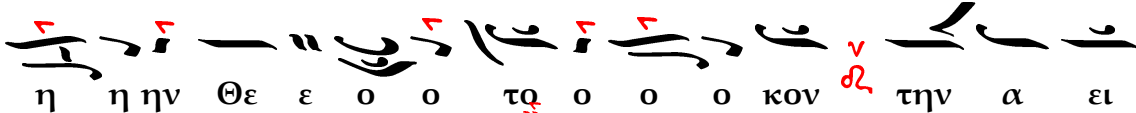
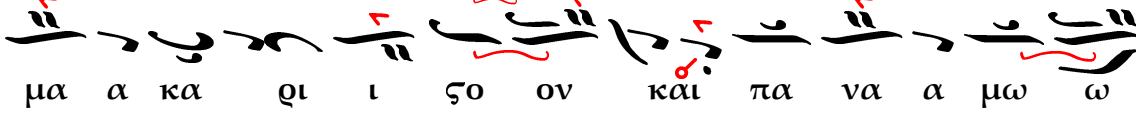
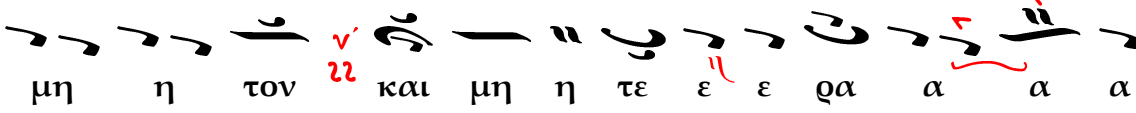
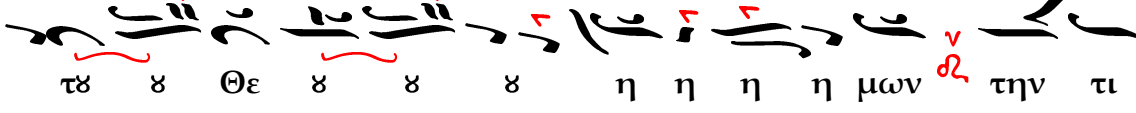

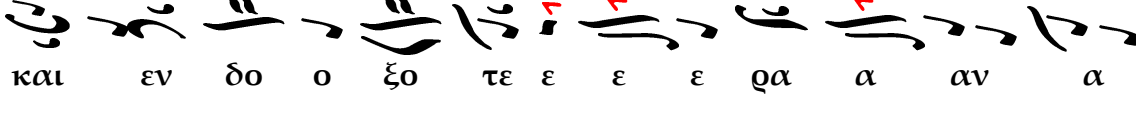

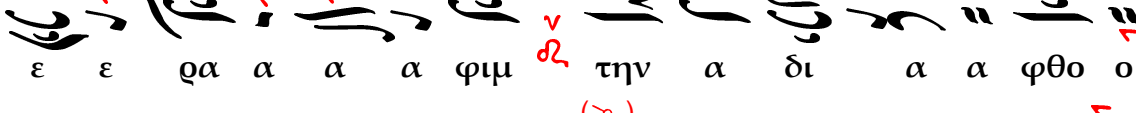
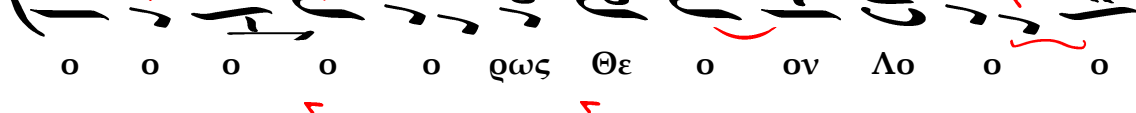
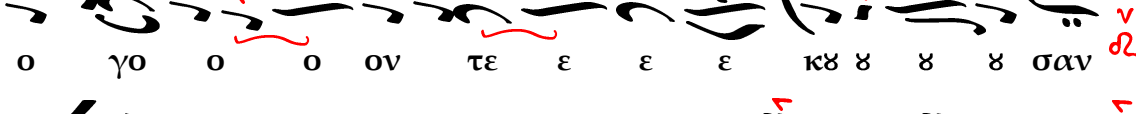
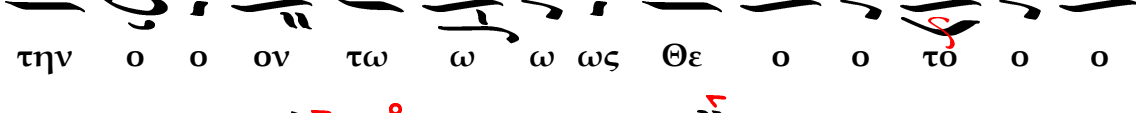
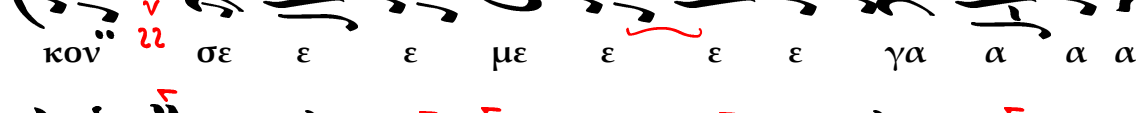
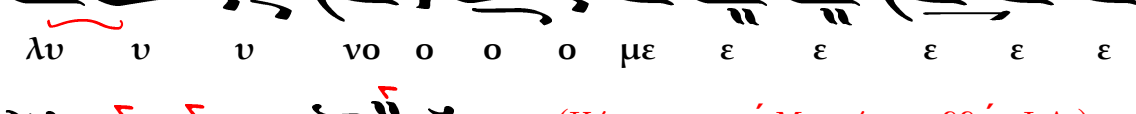

Σ ε υ υ μν ς ς μεν²² σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς

ς²² ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων²²

A ξι ι ον ε ε ς ιν ω ως α λη η θω ω

 ω ω ως²² μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη

 η η ην Θε ε ο ο ο τω ο ο ο κον²² την α ει

 μα α κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω

 μη η τον²² και μη η τε ε ε ρα α α α

 τσ ς Θε ς ς ς η η η η μων²² την τι

 μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ρσ ς βι ιμ

 και εν δο ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α

 συ υγ κρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων Σε ε

 ε ε ρα α α α φιμ²² την α δι α α φθο ο^(-σ)

 ο ο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο^(σ)

 ο γο ο ο ον τε ε ε ε κσ ς ς ς σαν²²

 την ο ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο

 κον²² σε ε ε με ε ε ε γα α α α

 λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε εν²²

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου ,ββ', Ι.Α.)

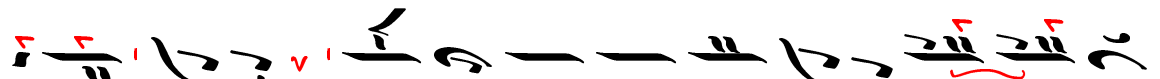

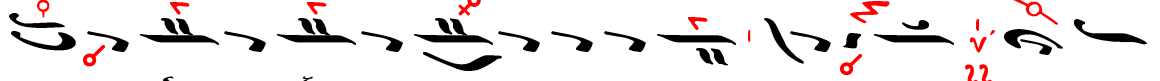

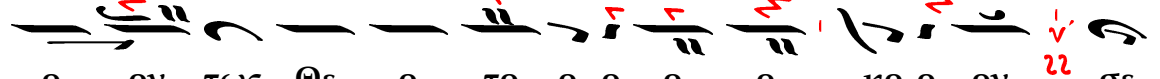
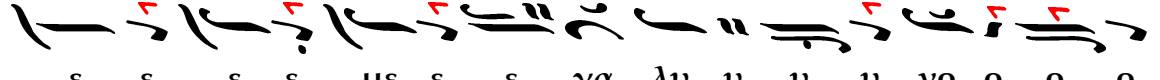

Τὸ συνειθισμένον. Ἦχος πλ.δ'.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A^{Νη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^Δμα κα
 ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το ο ο κον ^Δτην α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω
 μη η η η η τον ^{Νη} και μη τε ε ρα του Θε ε ε
 ου ου η η η μων ^Δτην τι μι ω τε ε ε ε
 ραν των Χε ε ρου ου ου βι μι ^Δκαι εν δο ξο τε ε
 ε ε ρα αν ^{Νη} α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ω
 ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^Δτην α δι α φθο ο
 ο ο ρως ^ΔΘε ον Λο ο γο ον τε ε ε κου ου
 ου ου ου σαν ^Δτην ο ον τως Θε ο το ο ο ο κον
^Δσε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^Δ

Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Πάρλας. Ἦχος πλ. δ'. Νη.

^{Νη}
^ΔA ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω ως ^Δ
 μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε ε ^Δτην Θε ε ο το

 ο ο κο ον την α ει μα κα ρι στο ον και

 πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε

 ρα α του ου Θε ου ου η η μων την τι μι

 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι μι

 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ

 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι μι την

 α δι α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο

 ο γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την

 ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ον σε

 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε ε εν

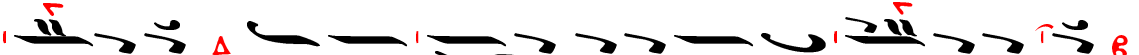
Κοινωνικόν. Ναθαναήλ Νικαίας (ιζ' αίων).

Ἦχος πλ' Νη ρ

A Νη
 ι νει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

 ει ει ει χει ει ει ει ει χει ει ει ει

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

E ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ος ^Δ